

จุดต่ำสุดคือจุดเริ่มต้นที่ดีที่สุด..

นำเสนอเมื่อ : 8 ม.ค. 2552

จุดต่ำสุดคือจุดเริ่มต้นที่ดีที่สุด..

ทำดีต่อตนเอง

ในยามที่ใครก็ตามต้องประสบกับความผิดหวังอย่างหนัก

ชีวิตเหมือนกำลังดิ่งสู่ก้นเหวลึกเบื้องล่าง..

ไม่รู้ชะตากรรมแม่ในเสี้ยววินาทีถัดไป

ความคิดความรู้สึกในวูบนั้นก็คงไม่แตกต่างกันมากนัก

ความสับสนวุ่น..ไม่มีจุดเริ่มต้นและหาจุดสิ้นสุดไม่ได้

ไม่มีคำอธิบายและไร้ซึ่งคำตอบ...

ส่วนในใจมักจะพรั่ถามตัวเองครั้งแล้วครั้งเล่าว่า

"ทำไมถึงเป็นเช่นนั้น ?..."

ความรู้สึกของการไม่มีใครในยามที่ต้องประสบปัญหาร้ายแรง(ที่สุด)ในชีวิต

แม่ไยยามยืนอยู่ท่ามกลางฝูงชน...

แต่ก็ดูเหมือนจะไม่มีใครรับรู้ถึงความรู้สึกภายในใจเราแม้แต่คนเดียว

นั่นเองที่ถือว่ามันเป็นจุดเริ่มต้นของการพบใครบางคน

ที่สำคัญที่สุดในชีวิต..ซึ่งก็คือ "ตัวเราเอง..."

มนุษย์ทุกคนต่างต่อสู้เพื่อการมีชีวิตอยู่ตามสัญชาตญาณ

นอกเสียจากผู้ทั้งหมดสิ้นแล้วซึ่งความหวัง

และเมื่อถึงจุดๆหนึ่ง เขาอาจจะต้องกลับมาเริ่มต้นนับหนึ่งใหม่อีกครั้ง

หากคิดให้ดีนี่แหละคือจุดเริ่มต้นที่แท้จริงของคนเรา

การมองเห็นสัจธรรมที่ว่า...

"เมื่อตอนเกิดมาก็ไม่มีอะไร ตอนตายก็ไม่มีอะไร

หากตอนนี้เราไม่มีอะไรก็ถือว่าเราไม่ได้เสียอะไรไป แค่ว่าทุนเท่านั้น..."

ไม่ใช่ที่เราจะต้องทำทุกอย่างเพื่อกลับไปสู่จุดเริ่มต้น

แต่ถ้าจะมีใครสักคนที่คิดว่า..

การที่ตัวเองไม่มีอะไรแล้วถือว่าเป็นความโชคร้ายที่สุดในชีวิต

ก็ขอเพียงแต่ให้ลองกลับไปมองในมุมตรงข้ามที่ไม่เคยมองดูบ้าง

อาจจะเจออะไรดีๆ ที่ซ่อนอยู่ก็เป็นได้...

มันเป็นเรื่องธรรมดาสำหรับคนที่เคยคิดว่าตัวเองไม่มี

แล้วบังเอิญวันนี้ไม่มีอะไรอีก..

ก็มักคิดว่าตัวเองได้สูญเสียทุกอย่างไปแล้วโดยที่ลืมคิดไปว่า

ไม่มีอะไรที่เป็นของเราเลย..มีเพียงสิ่งเดียวที่ใช่

ซึ่งก็คือความคิดและจิตใจของเราเองเท่านั้น..

ดังนั้น..การได้ลิ้มลองรสชาติของการไม่มีอะไร

นั่นคือจุดเริ่มต้นของการมีทุกสิ่ง..อย่าได้ยึดติดอะไรให้มากนักเลย

ทุกอย่างมิได้มีเสีย..มีขึ้นมีลง มีเข้ามีออก มีทุกข์มีสุข มีบวมมีลบ

เพียงแต่ตอนนี้เรากำลังยืนอยู่บนด้านลบของชีวิต

แต่นั้นก็เป็นสิ่งที่แสดงว่า..

อีกไม่นานด้านบวกของชีวิตกำลังจะมุ่งตรงมาที่เรา

ทำไมไม่ทำให้สบายรอรับมันเสียเล่า ?...